15 april 2021

Contactpersoon
Jaap Broekman

Contact
j.broekman@vil.nl

Vakgebieden
Arbeidsrecht & Medezeggenschap

Column: The Matrix

Ik moest laatst denken aan The Matrix toen ik hoorde over twee werkelijkheden die naast en door elkaar heen bestaan. Iedereen kent die film toch? De wereld als een computersimulatie in plaats van de echte wereld, of zoiets. Verdiep je niet te veel in de filosofie, want het verhaal rammelt aan alle kanten. Maar dat is nou niet belangrijk. Het gaat mij om die twee werkelijkheden. Want eigenlijk leven we nu ook in een soort Matrix. In een wereld zoals die zou moeten zijn, maar ook zoals die voornamelijk wordt getoond in de media.

Media
De mediawereld gaat over de thuiswerkende, zich voortdurend testende, naar de 7-uursbijeenkomsten luisterende gehoorzame burgers. Ze gaat ook over de op NOW krukken lopende ondernemers, die vol afgrijzen het nieuws lezen over gestoorde Braziliaanse presidenten, oplopende cijfers, illegale feestjes, rebellerende café eigenaars, concurrenten die wel aan de bak mogen en heuse discussies over de grenzen van de grondwet.

Business as usual
Tegelijkertijd bestaat er ook een andere wereld. De alledaagse, verholen, stilgezwegen en zelfs wat schaamtevolle werkelijkheid van bedrijven die nergens last van hebben of zelfs floreren. Van mensen die gewoon naar het werk gaan, zorginstellingen die (gelukkig nog) wel snelle en adequate reguliere zorg kunnen blijven verlenen, snel stijgende aandelenkoersen en huizenprijzen. De wereld van business as usual.

Hinkelen
Ik weet niet wat jullie er van vinden, maar ik hinkel telkens van de ene naar de andere wereld. Soms ben ik boos omdat het toch duidelijk is dat iedereen gewoon door wil. Dan weer ben ik boos op m'n buurjongens die steeds alle regels aan hun laars lappen om vervolgens zelf doodleuk een bevriend stel op de koffie te ontvangen. Net als Neo in the Matrix, ben ik een beetje de weg kwijt.

Laat ik er één ding uit lichten wat ook vaak in me opkomt. Zowel het stugge

zwijgende doorwerken als de opstand van degene die dat niet kunnen (al dan niet omdat ze teveel in het oog lopen) duidt op de weerbaarheid van de ondernemende geest, die zich door God noch gebod wil laten knechten. Eigenlijk best mooi, niet?